

סגן אלוף יצחק רבין

רמטכ"ל : נקראה למשפט דיסציפלינרי בעברה על הפרת משמעת.
האם קיבלת את המקודה האוסרת השתתפות בכנס ?
תשובה : קבלתי את המקודה.

רמטכ"ל : האם השתתפת ? תשובתו - כן .

רמטכ"ל : איך מתייחס אי מילוי המקודה עם הסכומה שנשבעת -
כי הצוית לכל הוראה שתינתן לך ל"י הפיקוד העליון ?

תשובה : לא מתיישב. טודה בהפרת המקודה.
היתה לי הרגשת הובה אישית - כלפי הברים, זאת היתה
שאלה חברית - הרגשתי פעלי היה להיפגש עם הברי.

רמטכ"ל : האם היתה פקודה אחרת ?

תשובה : לא היתה כל פקודה אחרת - כי אם זאת היא החלטת אישית.
נכון שיש כאן אי ציות למקודה - אבל לא נכון שפלאתי
פקודה ממקור אחר.

רמטכ"ל : ובכן איך זה מתייחס עם הסכומה ?

תשובה : נכון שזאת היא מקודה , אבל אין כל חוק, האוסרת על חייל
כאזרה - להסתתף בזמן הופעתו בכנוסים.

רמטכ"ל : הענין הוא חסור מאד אך יש לי שני נימוקים כדי לא להעביר
אותו לבית דין צבאי :

(א) אני מכיר שהיו מסיבות מיוחדות שהן אישיות וקשר
חברים שגרמו למעשה זה.

(ב) שירותך הטוב במילוי הפקיד באופן משכיל רצון
ובנאמנות.

החלטת : ניתנה לך נזיפה חסורה ואתבאח טאם יקרה עוד מקרה
של הפרת משמעת - יצטרכו להעביר לבית דין צבאי
גם את האינפורמציה על המקרה הזה.

מ: צמ"י. עמ"ק

21.10.49
א. רבין

הרעות

מילים: חיים גורי
לחן: סשה ארגוב

על הנגב יורד ליל הסתיו
ומצית כוכבים חרש חרש
עת הרוח עובר על הסף
עננים מהלכים על הדרך.
כבר שנה לא הרגשנו כמעט
איך עברו הזמנים בשדותינו
כבר שנה ונותרנו מעט
מה רבים שאינם כבר בינינו.
אך נזכור את כולם
את יפי הבלורית והתואר
כי רעות שכזאת לעולם
לא תיתן את ליבנו לשכוח
אהבה מקודשת בדם
את תשובי בינינו לפרוח.
הרעות נשאנוך בלי מילים
אפורה עקשנית ושותקת
מלילות האימה הגדולים
את נותרת בהירה ודולקת.
הרעות כנערייך כולם
שוב בשמך נחייך ונלכה
כי רעים שנפלו על חרבם
את חייך הותירו לזכר.
ונזכור את כולם...